

l'entrevista

Entrevista a la Nina, actual protagonista del musical *Mamma Mia!*

“Falta consciència sobre la importància de fer un ús saludable de la veu a la vida diària”

La veu és una eina essencial per poder comunicar-nos, tot i que moltes vegades no li donem la importància que té fins que falla i comença a limitar les nostres tasques quotidianes. Llavors, adquireix una especial rellevància en aquelles persones que tenen la veu com a una de les seves eines de treball. Nina, de 41 anys, va néixer a Barcelona i actualment és la protagonista del musical número 1 a nivell mundial, *Mamma Mia!*, que veuen unes 18.000 persones cada nit en algun teatre del món. Nina, que es considera 'una actriu que canta', ha participat a diverses orquestres, coneguts programes de televisió, de ràdio, a obres de teatre musical i infinitat de concerts. Destaquen entre les seves obres de teatre musical *Cabaret*, dirigida per Jerome Savary (1992); *Marry me a little*, d'Stephen Sondheim (1993); *T'odio amor meu*, espectacle de Dagoll Dagom sobre textos de Dorothy Parker (1995); *Corre, corre diva*, de Ramon Oller (1998); i *Vint anys i una nit*, idea original de la pròpia Nina i amb la direcció d'Andreu Buenafuente (2003). Esbrina ara els secrets per mantenir una de les veus més emblemàtiques del teatre musical del nostre país.

Actualment, participes en el musical de moda *Mamma Mia!*, una barreja perfecta d'actuació, música, cant i humor sobre el mític grup ABBA, que gaudeix d'una excel·lent acceptació entre el públic. A què creus que es deu aquest èxit?

Crec que l'èxit de *Mamma Mia!* es deu, no tant a les cançons famoses d'ABBA, com a priori tothom pot pensar, sinó a la seva història. *Mamma Mia!* no explica la història del grup musical, sinó la d'una mare i una filla. Penso que molta gent es pot sentir reflectida en la història, poden sentir tendresa. Molta gent riu, d'altres ploren. Tothom que ens ve a veure surt del teatre havent viscut un univers de sensacions diferents i havent-se oblidat de tot el seu dia a dia, si més no per dues hores i mitja. Per a mi l'èxit és aquest. Evidentment, però, que hi ha cançons molt conegudes, però jo no ho posaria com a primer motiu.

El musical *Mamma Mia!* ha estat uns anys a Madrid i ara és a Barcelona. A Madrid hi ha molta tradició de musicals però el clima és més sec i estàs més lluny de casa. On et sents més còmode cantant, a Madrid o a Barcelona?

Si et refereixes al tema climatològic, recordo que els primers mesos d'estar a Madrid ho vaig passar molt malament a causa de la sequedat. Molt malament. Al llarg d'aquests tres anys ho he seguit passant malament perquè no he deixat que el meu cos s'aclimatés. Cada setmana he estat anant i venint, amb la qual cosa he patit les conse-

qüències que el meu cos no s'hagi pogut aclimatar a cada zona. Però el cos és tan intel·ligent que ha dit 'molt bé, això és el que hi ha, vols que un dia tingui un clima humit i un altre sec, doncs d'acord'. I al final ho he portat més bé.

Pels actors que participen cada dia a l'obra musical i que utilitzen la seva veu com a eina de treball durant moltes hores hi ha el risc de patir problemes amb la veu. Quins exercicis d'escalfament feu abans del musical?

Parlaré del que jo faig, perquè és una mica diferent del que fa la resta de la gent. Hi ha un escalfament global per a tothom, però jo començo cantant les cançons molt greus i no puc escalfar la veu de la mateixa manera que ho fan els meus companys. El que faig són molts exercicis en silenci, molta activitat muscular però sense so. Després faig exercicis sobretot per cobrir espais i exercicis articularis, és a dir, de mobilitzar la llengua, la mandíbula, etc. Però no faig exercicis explosius, ni vaig a buscar grans notes ni grans aguts, perquè tinc una tessitura més aviat greu.

És conegut que els futbolistes d'elit abans d'un partit important tenen prohibit mantenir relacions sexuals. Es pot aplicar també això als cantants abans d'una actuació?

Ha, ha, ha! També corre la llegenda... En el nostre ofici diuen que no tens la mateixa capacitat d'afinació, que es veu ressentida. A mi no m'ha passat mai. Evidentment tampoc el director d'escena ens prohibeix que mantinguem relacions sexuals, amb

això sí que és totalment diferent amb els futbolistes. Però sí que són llegendes que van planejant i es van quedant en la gent, que es pensa que és veritat. Potser hi ha algun cantant que et diu el contrari i es veu incapaç de fer l'amor el dia abans de l'estrena. Jo el que et puc dir és que dies abans de l'estrena, fins i tot setmanes abans, és tanta la concentració que, francament, no tinc ganes ni de fer l'amor ni de fer res que no sigui estar concentrada assajant i treballant.

Creus que els nous professionals de l'actuació tenen més informació o estan més conscienciats sobre la importància d'exercitar i tenir cura de la veu?

Crec que n'estan més que nosaltres fa 25 anys, però que no és suficient. Penso que no hi ha prou cultura de fer un ús saludable de la veu a la teva vida diària i tampoc de la importància que té l'entrenament, tant vocal com corporal, a l'hora de poder assolir reptes artístics. Jo crec que no hi ha prou consciència.

Quins són els factors de risc vinculats a tenir possibles problemes de veu?

Nosaltres estem tot el dia assajant amb la veu, podem estar fins a vuit hores al dia. Vuit hores fent servir l'instrument. A més, després d'aquestes hores tens la teva vida: vas a comprar, et relaciones amb la teva família... la qual cosa vol dir que també estàs utilitzant la veu. Per a mi el principal factor de risc és precisament aquest, l'excés de l'ús de la veu. Personalment, quan acabo de cantar, callo i me'n vaig